

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Hortulus Biblico-Moralis Et Asceticus

Pappus von Tratzberg, Franz

Ulm, 1725

Doctrina 3. Desumpta ex cap. 24. lib. Genesis, in quo describitur Legatio
Abrahæ pro conjugio Isaaci &c.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61252](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61252)

ipso mortis adventu nihil habeas, quod pertimescas mali, sed felici victoriâ transeas ad perennem vitam. Ita se gessit Godefridus ex Comite Capenbergensi Monachus Præmonstratensis, qui fociis in itinere paufantibus, ipse membra sua scamno imposta, cum in modum composuit, quem in mortuis cadaveribus sepulchro inferendis videmus, quò exercitiò affecit: ut mortem sibi adventantem intrepidus exciperet, consolans ipse fratrem suum germanum mcerentem hîs verbis: *Idcirco mi frater propter Deum universa abdicavimus, quia nos ad hujus hora necessitatem perventuros, hoc est, morituros, certissimè noveramus, præoptantes atque satagentes, ne hujus nos procella discriminis obruat imparatos. Amplectamur ergo hanc à corpore peregrinationem, faciamus de necessitate virtutem, gaudentes & gratias agentes, quod de labore ad requiem, de miseria ad beatitudinem transmigramus.* Surius 13. Jan.

Doctrina 3.

Desumpta ex cap. 24. lib. Genesis, in quo describitur Legatio Abrahae pro conjugio Isaaci &c.

Considera 1. **A**lteram sollicitudinem, quam habuit Abraham, servum N. 38. suum Eliezer adjurandò: ne Isaac matrimonio copulandum, duceret in Patriam à se olim imperante Deò relictam, ne videlicet ejus innocentia à malis incolarum moribus corrumpere-
retur. Dices inde Christiane: quid mali immineat à malo consortio hominibus etiam optimis. Proh dolor! quoties cernitur adolescens aliquis, qui in Ecclesia frequens in oratione assiduus paulò ante reperiebatur, jam vix ullum Christiani hominis signum dare. Unde hæc metamorphosis? à pravo consortio, à malorum societate. Non enim tam citò arida stuppa flammam concipit, quàm vitæ juvenum à perversis fociis pervertantur. Miraberis: Joannem Baptistam à tertio ætatis anno inter sylvestres bestias commorantem, nil unquam mali ab illis passum; mirandum potiùs fuisset, si ab ea ætate inter mundanos commoratus, mundam servasset conscientiam. Hinc prodigiorum instar sunt vitæ Job, Loth, Tobix & Noë, quas constat inter reprobos non reprobò modò fuisse transactas. Intellexerat hoc ipsum Aristippus, qui teste Strobìò Serm. 35. quæsitus: quid in vita admirandum foret? responso dedit: *Vir bonus inter improbos.* Eà de
F 2 causa

causa divinus ille Præco Moyses miraculum exstitisse ait : filios Core in domo rebellis & scelerati parentis positos à seditione fuisse immunes , & hinc non parâ ruinâ perditos. Non dispari modô miraculum grande evenisse crediderat senex ille Eremita , qui , ut memorat *Pratum Spirit. c. 194.* Videns juvenem , Alexandriæ ingredi cauponam , exspectabat egredientem , & seorsum hîs alloquebatur verbis : an nescis Domine frater , quia habitum angelicum fers ? ignoras , quia juvenis es ? nescis , quia per oculos & per aures & per figuras varias Monachi in civitatibus læduntur ? &c. cui ille : *Perge Senior : Deus non querit , nisi cor mundum.* Hæc audiens elevatis in cœlum oculis ac manibus , altum suspirans Senior exclamat : *Gratias tibi Deus ! ecce enim habito in Scythia jam annos 55. & mundum cor , non habeo : hic autem in tabernis conversans cordis munditiam possidet.*

N.39. *Considera 2.* Quòd sicut Eliezer Abrahæ servus exin cognoverit : Rebeccam esse electam , à Deo Isaaci sponsam , quòd potum aquæ frigidæ tam liberali & promptâ manu propinaverit sitienti : ita signum prædestinationis , & ineundi aliquando cum Christo æterni matrimonii esse liberalitatem & misericordiam , indigentibus exhibitam : in extremo enim Judicio prima inter quæstiones audietur ista : *quid comedit pauper ?* & juxta effatum Christi mercedem non perdet , qui sitienti dederit potum aquæ frigidæ. *Manus pauperis* , ait S. Chrysost. in Homil. de jejun. & elemos. *est Abrahæ sinus , ubi quidquid pauper acceperit , mox reperit. Thesaurus cœli est manus pauperis , quod suscipit , ne in terra pereat , reponit cœlum.* In generali excidio Jerichontinæ urbis unica domus Rachab , etsi mulieris veneri turpissimè servientis , servata legitur , cæteris omnibus in cineres redactis : unicum salutis hujus causam fuisse ejus misericordiam novimus , quam exploratoribus Josue , civitatem ingressis , exhibuit. Habuit ergo meretrix , ob sceleratam vitam flammam jam dudum promerita , certum salutis signum in eo positum , quod indigentibus præbuerit auxilium & asyllum. Quid autem dictæ urbis excidio comparari poterit similis , quàm horrendum illud incendium , quod reprobos omnes in fine mundi divini illius Josue jussu involvet ? planè nullò peccatore hanc ruinam evasurò , nisi qui promptam habuerit manum ad succurrendum miseris. Vis causam nosse : cur Balthasar Rex à lauto convivio transferretur ad tam funestam mortem , & inde ad externos Tartari ignes , pascendus liquefactò plumbò & ære ? lege *Danielis cap. 5.* & invenies : nullum

nullum ex pauperibus illis assedisse epulis sed Magnates tantummodo & nobiles; & hinc Dæmoni in corpus & animam Regis hujus potestatem esse factam. Hoc perpendens S. Chrysoft. Homil. 45. in Acta Apost. ait: *Sit custos domus tuæ pauper, sit tibi murulus & spicula, scutum ac lancea: ubi enim elemosina est, non audeat accedere Diabolus.* Quæris: cur dives ille epulo tot pecuniis aliam sibi non emerit sepulturam, quàm stygios rogos, è quibus tam miserabili ejulatù unicam tantùm aquæ guttulam rogaverit Abrahamum? en respondet illicò S. Augustinus vices agens Abrahami, epulonem è cælo sic alloquentis Serm. 227. de temp. *Quid faciam tibi? elemosinas non fecisti, qua peccatorum tuorum penas extinguerent: interveniant pro te pauperes, quidquid petieris, dono.* Vide ergo, quàm certum prædestinationis ad vitam æternam signum habeat, quisquis promptam ad dandas elemosinas manum habet.

Doctrina 4.

Desumpta ex cap. 25. lib. Genes. in quo describitur Proles Abraha & Israëlitis, Jacobi & Esau.

Considera I. **Q**Uòd sicut Abraham filiis concubinarum suarum paterna hæreditatis locò aliud non reliquerit, quàm munera quædam, ita Deus perversis Christianis pro cœlestibus gaudiis, quæ hæreditatis instar solis præparat prædestinatis ad gloriam, consignet quasdam fortunas temporales, dignitates, delicias & divitias hujus mundi, quæ spatio fruuntur. Hinc Christiane Lector, si pauperem multisque indigentibus repletam vitam vivere cogaris, cogita; exspectare te alibi hæreditatem paternam, æternùm possidendam. Sicut falco dum vivit, aucupis manu gestatur, mortuus sterquilinum pro sepulchro habet: gallina verò quamdiu vivit, in angulis domus aut stabuli delitescere cogitur, occisa tamen in argentea patina Regum mensis infertur: ita malis hominibus in hac temporali vita datur ad genium vivere, bonis autem non nisi miseri & tristes lucent soles; sed eorum mortes sequitur longè dispar scena, quàm altâ mente considerans Paulus exclamat 2. Corinth. 7. *Repletus sum consolatione, superabundo gaudiò in omni tribulatione nostra.* Paulum imitata Agatha Virgo & Martyr ibat lætissimè & glorianter ad carcerem,